

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande ghepreuilegeerde affectie tot Godt met de groetenisse vant beelt
vande H. Maeght Maria. Dat XX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vande ghepreuilegeerde affectie tot Godt met de
groetenisse vant beelt vande H. Maeght Maria.

DAT XX. CAPITEL.

S hadde een ghebruyck gelijck de minnaers
doen/die al wat hen behaeght ende smaectt
wennen tot het gene sy beininnen: waerom so
wanneer alse yet hoorde lesen oft singhen tot
lof oft groetenisse vande H. Maeght oft ande-
re Santen/dat soetelijcker het gemoet mochte
beweghen./ dat stierde sy altyt meerder na den
Heere den Coninck der Coninghen haren be-
minnen ende wtuercozen (gelijc het recht was)
als tot de heylighen selue / wiens Feestdagen
oft gedachtenisse men hielt. Waer ouer op den
Feestdaggh vande ontfanghenisse/als de H.
Maeght dicwils onder de Predicatie verhaelt
wert/tot lof/ende geen verhael en gheschiedde
van het salichste werck vande menschwor-
dinghe des Heeren/ ende sy dat qualijck nemende
ende vande Predicatie comende alse boozby-
den autaer ginc vande grootmoedige Maeght
ende haer groetende bebont datse niet vol met
soete affectie tot de Moeder van alle gratien
beweeght en wert. Maes datse altyt meet in
alle haer groetenissen ende lof met meerder ge-
neychlijckheydt haer bekeerde tot Jesum de
ghebenedyde vrucht haers lichaems / heeste
begoft te vreesen datse daer dooz soude moghen
vergrammen hebben sulcken ouermaghtige
Coninghinne / wiens vreesen den goedertieren
vertrooster soetelijck gewert heeft/ segghende:
En wilt niet vreesen liefste. Want sulcke groe-
tenisse en lof van mijn beininde moeder/waer
dooz

dooz ghy v meer tot my went als tot haer die
 smaect haer seer wel. Maer ouermidts dat v
 gheuoet daer in beswaert is / soo doet v beste
 boozts aen / om deuotelijker te groeten boozde
 outaer het beelt van mijn onbebleete Moeder /
 mijn beelt ongegroet ouerslaende. Waer op sy:
 Verre zy dat v bā my o eenigh / ia alle mijn goet
 o Heere / want daer toe en can mijn herte noyt
 verstaen dat ick v alle mijn salicheyt / ia het le-
 uen mijnder sielen verlatende / soude stieren
 mijn gheuoet om pemanden te groeten. Tot
 de welke de Heere lieue vriendelijcheyt bewij-
 sende / seyde. Laet het mijn nu toe mijn bemin-
 de / en soo wanneer ghy soo mijn Moeder groet
 my ouerslaende / dat sal ick ontfanghen ende
 vergelden inde plaetse van sulcken volmaect-
 heyt / waer dooz pemaent ghewillichlic / waer-
 achtelijck ende opt getrouste verlaet het hon-
 dertfaut van alle hondertfauten tot mijnder
 meerder verheffinghe.

Hoe aen-
 genaem
 dat het
 Christo
 is datmē
 sijn moe-
 der groet

Hoe dat de Heere wilt gheweckt worden van
 een beminnende siele.

DAT XXI. CAPITTEL.

Op den eersten Sondagh na den feestdagh
 van h. Dybuldicheydt / soo heeft haer de
 Heere hem beropenbaert in eenen hof vande
 blondragende lusticheyt / ende ghenoechlycke
 groenicheyt / al oft hy leggende ten middaghe
 steunende op sijnen Conincklijcken throon / en
 als droncken zijnde vanden wijn der liefden
 soetelijcks in staep gevallen geweest ware / adu-
 wiens'voeten sy haer woypende / ende als sy die
 na haer ghewoonte dickwils riste / ende op
 ber-